

Fakta a rozpomínky

František Ž o č e k (1928)

Začínal jsem s veslováním za okupace, patnáctiletý. Před válkou vesloval můj bratr a s pivovarnickou čtyřkou závodil tehdy i ve Vídni. Snad proto mne ta Vídeň tak lákala — dočkal jsem se a hned dvakrát, v roce 1947 a o rok později. To byly zájezdy jímž se říká nezapomenutelné, zvláště ten první. Hotové dobrodružství, každý jsme si přidávali na cestu pět stovek a pět kilo cukru, to na přimhuřování oka úředních činitelů. Vesla jsme si vezli, lodě nám půjčovali na Dunaji. Vyhráli jsme na co nás pustili, čtyřky i osmy. Strokoval Pízis Mejta, jezdili „Honzové“ Tlachač, Dudáček, Zahradník, Dušák, Karel Mejta. Byla to výtečná parta. V těch dobách byl duší všeho kloboučník Arnošt Reischl, byl mezi námi denně a dovedl mládež strhnout. Pro nás bylo veslování atraktivní zábavou, neměli jsme příležitost nějak jinak se vyžít. Klubovna na ostrově byla otevřená i v zimě, topilo se v bubínkových kamnech a hrál se pinčes. A přitom byla a zůstala dodneška takovou, jako ji postavili naši úctyhodní předchůdci.

V letech dospělosti jsem sedal do lodě i s olympioniky a končil jsem v tom slavném roce, kdy Třeboň jela Primátorky. V roce 1960.

Nejdramatičtější závod Třeboňské čtyřky

nebyl ten o olympijské pocty v zátoce Meilahti v Helsinkách, ale o rok dříve na Kníničské přehradě v Brně, kde se rozhodovalo na mistrovství republiky jak o titulu, tak i zařazení do reprezentačního výběru a nominaci pro utkání s Maďarskem. Vlastně tedy o všechno — cíl posádky byl: mistrovský titul, reprezentace, účast v Helsinkách. Ty však byly toho rána daleko...

V pět ráno byla „babička“ naložena na nákladní Ford a třebaže lilo, byla bouřka, vyrazili jsme. Dojeli jsme však sotva kilometr a dál to nešlo. Nenabíjelo dynamo. Nakonec se přece jen mašina umoudřila a vydržela až před Třebíč, tam „odešly“ brzdy a situace byla mnohem horší. S kopce řidič řadil na jedničku a osazenstvo mu pod kola podkládalo kulatinu. Veliký drama. Dr. Vlach z Třebíče volal do Brna, aby na nás počkali se startem, pořadatelé vyhověli a tak se rozjíždky čtyřek jely až na závěr programu. K přehradě jsme dojeli na poslední chvíli, z auta se šlo rovnou na vodu, ostatní už čekali na startu. Ale nálada byla jako hrom, nedalo se nic jiného ani dělat a ani čekat — kluci vyhráli rozjíždku a v neděli i finále. Ovšem ta předstartovní příprava byla trochu výjimečná...

Trenér Vít K u n c (1945)

S veslováním začínal ve 14. letech u trenéra zms. Jana Jindry. Byla to však doba, kdy dělil svůj volný čas i lásku na lehkou atletiku, za tou jezdil do Českých Budějovic za trenérem Karlem Nedobitým. Nelze však sloužit dvěma pány, v zi-

mě roku 1968 se začal starat o mládež a věnoval se jenom veslařině. Navazoval v trenérské činnosti na Karla Průchu. Absolvoval školení v Nymburce, pracoval podle plánu a celoročně, pětkrát v týdnu, když se závodilo, a devět tréninkových jednotek, když závody nebyly. Hodně se běhalo. Mladým se to líbilo, byla dobrá parta ze které vyrostli pozdější reprezentanti — Václav Vochoska, Josef Vaněra, junioři Louvar — Kotil, kteří startovali na ME juniorů v Neapoli.

Trenér Vít Kunc i dnes agilně pomáhá v „reži-partě“, vztah ke kolektivu neztratil. Naopak, pomáhá jej upevnit, posílit.

Trenér Karel Průcha (1936)

Jedním z odchovanců, kteří se snažili oddílu vynahradit co jim dal, byl a je Karel Průcha, závodník a potom trenér, dnes i při existenčním zaneprázdnění vždy ochotný podle možností a potřeby pomoci. Začínal v roce 1951 pod vedením Jana Jindry v dorostu.

— „To vítězství našich kluků v Helsinkách bylo pro nás, školáky, učedníky, prostě mládež, obrovským impulsem, protože jsme je znali, byli přece naši, Třeboňáci, a jejich příklad, trénink i nakonec ty medaile, to vše nám bylo blízko, blizoučko, na dosah, proč se tedy nepokusit také? Na ostrov nás chodilo snad dvacet, fronta jak za války na chleba. A tak jsme si zamilovali vesla a Svět.“

— „Co považují za dluh, nemyslím náš, Třeboně, ale československého veslařství jako celku: Těch třicet let v republice nebylo a kdo ví kdy bude takové ideální prostředí pro veslařský sport, jakým je náš Svět. Kde se dá veslovat uvolněně, bez jakéhokoliv ohrožení celá závodní dráha a ještě pár desítek metrů navíc? A přitom přes deset let je tu každoročně instalováno vyznačení, systém albanu, tedy absolutně regulérní podmínky k závodění, ale především k přípravě, tréninku. Proč se takové prostředí po léta opomíjelo a využívalo jen k vrcholným soutěžím jednou či dvakrát za rok, nepochopím. Není druhé vody u nás, která by veslařům sloužila jako Svět.“

Ovšem nelze posloužit všem. To jednou byl zle pohoršen jeden z činovníků — že prý nemáme takovou věž pro rozhodčí, aby mohli klidně a důstojně plnit svoje poslání! Prý přšelo, vítr se dostal pod střechu, zmokli a dokonce i papíry ze stolů létaly. To by se jinde nestalo! Za co všechno někdy pořadatelé nemožou...“

Karel Průcha závodil v mnoha posádkách mateřského oddílu, po dobu vojenské služby pak za ÚDA, reprezentoval na osmě v Grünau a na Snagově. V letech 1961—1967 trénoval v Třeboni mládež.

*

Na Světě byla uspořádána mistrovství Československa ve veslování v letech: 1938, 1947, 1950, 1953, 1955, 1957, 1959, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1979, 1980, 1981.

Předsedové veslařského oddílu TJ Jiskra Třeboň v jeho historii: JUDr. Josef MARUNA (1932), Ing. Jindřich ŠIMAN (1933—1946), Vladimír PŮLKRÁBEK (1947), JUDr. Alois VLACH (1948—1957 a 1966—1972), Jan JINDRA (1958—1965), Karel BYSTRICKÝ (1973—1977), Ing. Josef KASAL (1978 a dále).

*

Premiéru měly při veslařských mistrovstvích v Třeboni následující disciplíny: muži čtyřka bez kormidelníka (1938), dvojka bez i s kormidelníkem (1950). Prvá ženská MR byla uspořádána na Světě v roce 1950 a měla program: čtyřka s korm., skif a osmiveslice.

Pár čísel z Třeboňských regat:

Na I. propagačních závodech v roce 1932 startovalo 5 klubů, 19 lodí, 81 závodníků v sedmi jízdách. Návštěva 1500 diváků.

Na II. závodech v roce 1933 6 klubů, 21 lodí, 97 borců v osmi jízdách a přihlíželo 2000 lidí.

Na I. Mezinárodní regatě v roce 1934 startovalo 11/1 klubů, 28 lodí, 127 závodníků v 11 jízdách a bylo 3000 diváků.

Na II. Mezinárodní regatě v roce 1935 15/1 klubů, 57 lodí, 274 veslařů v 18 jízdách a 6000 diváků.

Na III. Mezinárodní regatě v roce 1936 17/4 klubů, 75 lodí, 308 borců ve 21 disciplínách a 10 000 diváků.

A na IV. Mezinárodní regatě v roce 1947 17/9 klubů, 66 lodí, 313 závodníků ve 30 číslech a v hledišti bylo 12 000 lidí.

Medailisté OH, MS a ME:

HAVLIS Jiří (1932); OH 1952 zlatá; ME 1953 zlatá; 1954 bronzová.

JINDRA Jan (1932); OH 1952 zlatá; OH 1960 bronzová; ME 1953 zlatá; 1954 bronzová; 1956 zlatá; 1957 a 1958 bronzové.

JINDRA Václav (1939); ME 1958 bronzová; 1959 stříbrná.

LUSK Stanislav (1931); OH 1952 zlatá; OH 1960 bronzová, ME 1953 zlatá; 1954 bronzová; 1956 zlatá; 1957 a 1958 bronzové; 1959 stříbrná.

MEJTA Karel (1928); OH 1952 zlatá; ME 1953 zlatá a 1954 bronzová.

SVEC Josef (1936); ME 1956 zlatá; 1957 a 1958 bronzové; 1959 stříbrná.

VOCHOSKA Václav (1955); OH 1976 a 1980 bronzové; MS 1975, 1977 a 1979 stříbrné.

Navíc na OH startovali J. Jindra, St. Lusk a J. Švec v roce 1956 v Melbourne bez účasti ve finále.

Některé z významných cen oddílu veslování

A ještě pozdrav!

Radujeme se s Vámi z padesátiletého trvání veslařského sportu v Třeboni. Připomínáme si znovu, že to byla slavná Třeboňská čtyřka, která poprvé vydobyla zlaté olympijské medaile v historii československého veslařství. A připomínáme si i Vaši starostlivost s jakou se po desítky let staráte o bezvadné uspořádání vrcholných veslařských závodů a i péči jakou věnujete nám, pracovníkům tisku, rozhlasu a televize při těchto událostech.

Přijměte naše poděkování a upřímné přání dalších úspěchů ve Vaší činnosti v budoucnosti.

KLUB ČESKÝCH TĚLOVÝCHOVNÝCH A SPORTOVNÍCH NOVINÁŘŮ
PŘI ČESKÉM SVAZU NOVINÁŘŮ.